

Putopis: Berlin

Autor Administrator

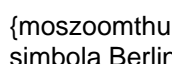
Ich bin ein Berliner

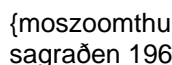
Nije mudro mjeriti život prema vremenu koje je proteklo. Moguće je da su mjeseci koje još imamo proživjeti važniji nego sve proživljene godine. L. N. Tolstoj

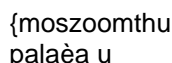
„Ich bin ein Berliner“ dočeka me natpis na velikom plakatu na putu sa zračne luke Tegel prema gradu Berlinu. Dobro poznata rečenica koju je kao podršku Berlinanima izrekao američki predsjednik John F. Kennedy u svom govoru u hladnoratovsko vrijeme 1963. pri posjetu zapadnom Berlinu. Nakon intenzivno provedenih tjedan dana, grad me toliko osvojio da bih i ja izgovorila istu rečenicu, ali iz drugih razloga- iz oduševljenja viđenim.

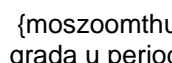
Obično kada dođemo u novi i nepoznati grad, kao i kod upoznavanja novih ljudi, koliko god mi to nijekali, najbitniji je onaj prvi dojam. U ovom slučaju bila je to simpatija na prvi pogled. I nisam se razočarala. Njegova ljepota, veličina, raznolikost a opet uredan sklad, pa multikulturalnost, pozitivna atmosfera, bezbroj lijepih mjesta u koja možete izaći, znamenitosti koje možete vidjeti, brojni restorani, dobra hrana; sve odaje dojam da postoji mogućnost izbora za sve i da je ovdje svakome lako naći svoje mjesto pod suncem gdje će se osjećati dobro. {moszoomthumb imgid=824 itemid=35 caption=(Medvjediæ Knut)}

Einjenice: 3,5 mil stanovnika, od toga 50 % samaca (!), 7 mil turista godišnje, 175 muzeja, nasilno podijeljen na dva dijela od 1961 – 1989 istočni i zapadni. Ova zadnja činjenica je prilično obilježila grad. Samo to o povijesti, jer svatko se o tome može lako informirati.

 Brandenburška vrata, jedan od simbola Berlina, veličanstveno zdanje izgrađeno po uzoru na antičku Akropolu, kao kraljevski ulaz u grad, skvadrigom na vrhu koju je Napoleon oteo nakon svog ulaska u Berlin 1806. da bi bila vraćena 1815. Smještena na ogromnom prostoru Pariskog trga iz kojeg se proteže jedna od glavnih ulica Unter dem Linden, gdje se održavaju doeci nove godine, festivali, koncerti.

 TV Toranj.- također jedan od simbola Berlina sagrađen 1969. i sa 368 m predstavlja najvišu građevinu u Njemačkoj. Brzim liftom može se popeti do 206 m visoke platforme od kuda puca prekrasan pogled na sve strane. Posebno lijepo mjesto za posjetu u večernjim satima kada svjetla grada protežu pred očima u nedogled. Treba samo računati na veliku gužvu zbog koje se posjetitelji raspoređuju u skupine koje se puštaju unutra svakih pola sata. Tako se lako može dogoditi da kupite kartu za 20 sati, kao što smo mi učinili, a dođete na red tek u 21.45h.

 Dvorac Charlottenburg: najveća kraljevska palača u Berlinu koja potječe iz 17 st., u kojoj smo posjetili staro krilo (inače postoji i novo s posebnim ulazom). Barokno zdanje puno povijesti i raskošnosti, ovalnih prostorija u staklu, prepunih boja, porculana, i povrh svega s prostranim uređenim vrtom s fontanama, cvijećem, alejama, jezerom – to je za Sophie Charlotte, suprugu Friedricha III činilo dom i u kojem se mogla prepustiti svojim najvećim hobijima, glazbi i filozofiji, u čemu je uživala za svog kratkog života od 37 godina.

 Checkpoint Charlie- za vrijeme zidom podijeljenog grada u periodu od 1961. do 1990. glavna kontrolna točka za prijelaz iz jednog dijela grada u drugi za sve koji su imali propusnice: saveznike, diplomate, ne-Nijemce. To je mjesto na kojem se ginulo, na kojem su tenkovi i snajperi stalno prijetili – "pokrivali" prostor ispred betonske i bodljikavom žicom

pojačane granice. Danas je to točka toliko okupirana turistima, a replika kontrolne kućice sa statistikama koji stoje ispred nje u uniformama američke, francuske i ruske vojske i za naknadu se slikaju s turistima, otežava poimanje njenog značenja i tužnu konotaciju vremenu iz kojega potječe.

Kreuzberg: dio u istočnom Berlinu s nizom kafića, klubova koji rade cijelu noć, mjesto skupljanja mladih sa svih strana. Vrlo ugodna atmosfera, dobra glazba, jeftino piće (za usporedbu pivo u zapadnom B. košta cca 3Eur a ovdje 1Eur), mjesto za druženje i opuštanje nakon cjelodnevnih jurnjave Berlinom.

„Svijet tijela i ciklus života (KÖRPERWELTEN & Der Zyklus des Lebens) Izložba koja je postavljena Berlinu od svibnja do kolovoza ove godine i koju smo imali priliku vidjeti. Kad smo se na kraju puta trebali izjasniti što je bilo najbolje od svega viđenog, niko nije imao dvojbe: ova izložba je bila na prvom mjestu. Nakon mog početnog zaziranja od izložbe, zbog detalja koje sam prije čula - da se izlažu prava ljudska tijela, a i zbog premorbidnih i nedopadljivih plakata isključila sam je iz popisa mjesta koje kanim vidjeti. Ali, popustila sam nagovaranjima i krenula.

Moja očekivanja su se dijelom ostvarila kada sam vidjela da se izlaže u napuštenoj tvorničkoj sivoj hali. Ali kad sam već tu.. Plaćanje ulaznice od priličnih 17.00 Eur i idemo dalje. Zatamnjeni prostor i lagana ambijentalna glazba. U prvom dijelu uvodni natpis da su svi izloženi ljudi pravi ljudi, koji su za života donirali svoja tijela za izložbu, te da su imena izostavljena kako bi se postigla objektivnost i znanstveni pristup.

Prvi dio su izloženi fetusi. Od prvog tjedna do rođenja, s detaljnim opisom što se u kojem dijelu razvojnog ciklusa razvija. Kada vidite stvarne dijelove tijela djeteta - glavicu, udove, prste, to vam se utisne u svijest više nego nakon hrpe poruka koje ćete čuti od protivnika pobačaja.

Dalje okantno - tijelo odraslog čovjeka bez kože, ali s kostima mišićima i tetivama, u zamrznutom pokretu. Pravo plastificirano tijelo. Što je zabranjeno slikati. Može se do najmanjeg detalja proučavati što nas čini ispod kože. Potom - tijelo bez kože koje svira saksofon, balerina uhvaćena u pokretu. Fascinantno. Posebno izloženi dijelovi tijela kod zdravih i bolesnih, bolesna i zdrava pluća, bubrezi. Uz to tekst o zdravom životu, neupijenoj, zdravoj prehrani. Ispod kože svi smo slični, gubi se razlika u dobi, rasi.

Napomena uz izložbu je da starije ljude pored neminovnih i neželjenih pojava koje starost nosi, obilježava i nešto pozitivno a to je sposobnost da razmišljaju analitički, empatija, savjesnost, iskustvo, uz svijetle primjere kao što je njemački državnik Konrad Adenauer koji je u 73. godine stupio na dužnost i ostao tu do svoje 87 godine, Goethe koji je završio drugi dio svog velikog djela Faust u 87. godini, te Kant koji je svoja najveća djela napisao između 60- 80. Pa eto, ako još nismo napravili nešto revolucionarno, u kojoj god skupini da se vidimo, ima još vremena za velika djela.

I na kraju nekoliko citata poznatih vezanih za temu izložbe (sve je na njemačkom pa je ovo moj slobodan prijevod):

Naslovo je poput harfe naslovo je dužina, i na nama je da proizvedemo prekrasnu muziku na njoj ili čudne tonove. H. Gibran

Nikada se ne odvajajte od svojih snova i iluzija, kada nestanete, kroz njih ćete i dalje egzistirati iako prestanete živjeti. M Twain

I meni najdraža, s kojom bih i završila:

Nije mudro mjeriti život prema vremenu koje je proteklo. Moguće je da su mjeseci koje još imamo proživjeti važniji nego sve proživljene godine. L N. Tolstoj

B.

Berlin – srpanj 2009